

Bilag 1.

Indstilling vedrørende Fællesregler for Plantesydomslovgivning fra den interskandinaviske Konference angaaende offentlige Foranstaltninger mod Plantesydomme.

Under Henviſning til Konferencens Forslag om Tilslutning til den internationale Konvention af 4. Marts 1914 udtaler Konferencen sig for Nødvendigheden af at ſøge gennemført i Sverige og Danmark en almindelig Plantesydomslov, efter de ſamme ledende Principper, ſom er udtrykt i den norske Lov af 21. Juli 1916 om Bekæmpelse af Skadeinsekter og Plantesydomme. Opmærksomheden maa her ſærlig hæftes ved følgende Punkter:

Der tillægges de kompetente Myndigheder Ret til at gribe ind overfor ſaadanne Plantesydomme og Skadedyr, der af diſſe anses for farlige eller truende, ved

1. at paabyde Importforbud eller Importregulering overfor ſaadanne Planter eller Plantedele, der kan befrygtes at være inficeret med de ſom farlige erklærede Plantesydomme eller Skadedyr,
2. paa Omraader, der er smittede af eller mistænkes for at være smittede af de paagældende Sygdomme og Skadedyr, at foretage Undersøgelſer og paabyde de Foranstaltninger, der maa anses for at være nødvendige til Angrebets Bekæmpelse eller Isolering (ſml. den norske Plantesydomslovs §§ 5 og 6).

Endvidere maa der paalægges en Anmeldelsespligt, ſvarende til den, der efter den norske Plantesydomslov § 4 paahviler Ejer eller Bruger.

I Overensſtemmeſe med de enkelte Landes Lovgivningsprincipper ſættes Regler for Erstatning, ſamt Beſtemmelſer overfor Overtrædelſer (ſml. den norske Plantesydomslovs §§ 7 og 8).

København den 23. Marts 1922.

For Sverige:

Ernst Henning.

Alb. Tullgren.

For Norge:

T. H. Schøyen.

Ivar Jørstad.

For Danmark:

J. E. V. Boas.

Carl Ferdinandsen.

Ernst Gram.